«ИНАМАШ» ЕООД

наименование на предприятието, учреждението, организацията

гр. София, 1618, ул. Паскал Тодоров № 8

седалище и адрес на управление

ЕИК: 2 0 5 5 1 8 0 6 6

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

2019 г.

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

"ИНАМАШ" ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност, регистрирано в съответствие с Търговския закон на Република България и вписано в ТРРЮЛНЦ към Агенция по вписванията на 13.02.2019 г. с ЕИК: 205518066.

Седалище и адрес на управление на дружеството по регистрация: гр. София, ул. Паскал Тодоров № 8, район Витоша, община Столична, област София-град.

Дружеството е 100 % частна собственост. Регистрираният капитал на дружеството е записан по историческа цена в деня на регистриране и се формира от паричните дялови вноски на едноличния собственик на капитала Ирина Росенова Гълъбова в размер на 50 лв.

Основната дейност на дружеството се изразява в производство, ремонт и поддръжка на оборудване за бетонови възли, управление на проекти, научно- изследователска и развойна дейност, вътрешна и външна търговия, услуги в сферата на обслужването, всякакви други търговски дейности, незабранени със закон..

2. ОПИСАНИЕ НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

2.1. База за изготвяне на годишния финансов отчет

Годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с Националните счетоводни стандарти в сила от 01.01.2016 г. Финансовият отчет е изготвен в хиляди левове. Като база за изготвяне е използвана историческата цена.

"ИНАМАШ" ЕООД организира и осъществява текущото счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, отделните позиции във финансовия отчет са представени в съответствие със следните принципи и изисквания:

- действащо предприятие;
- последователност на представянето и сравнителна информация;
- предпазливост;
- начисляване;
- независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс;
- същественост;
- забрана за компенсирания между активи и пасиви или приходи и разходи;
- предимство на съдържанието пред формата;
- оценяване на позициите във финансовите отчети по историческа цена.

2.2. Възприета форма на счетоводството:

Прилага се двустранно счетоводно записване и автоматизирана обработка на счетоводната информация, с програмните продукти на Микроинвест ООД. Текущото счетоводно отчитане се организира по утвърден от ръководството на предприятието индивидуален счетоводен сметкоплан.

2.3. Дълготрайни (нетекущи) материални активи

2.3.1. Първоначално признаване

Дълготрайните (нетекущи) материални активи се оценяват първоначално по една от следните форми на историческата цена:

- **цена на придобиване** - прилага се при покупка на ДМА. Цената на придобиване се формира от покупната цена на актива и всички преки разходи, свързани с въвеждането му в експлоатация, които са подробно изброени в СС 16 - ДМА;
- **себестойност** - ДМА се отчитат по себестойност, когато са резултат на собствено производство. Себестойността се формира съгласно изискванията на действащите НСС;
- **справедлива стойност** - при безвъзмездни сделки, както и при замяна на активи с други стопански субекти.

Възприетият стойностен праг на същественост при признаване на ДМА е 700 лв.

2.3.2. Последващо оценяване

След първоначалното им признаване ДМА подлежат на обезценка. Предприятието прилага препоръчителния подход при преоценката на ДМА, при който същите се показват в счетоводния баланс по цена на придобиване намаления с начислените амортизации и загуба от обезценка.

2.3.3. Амортизация

За счетоводни цели амортизациите на дълготрайните материални активи се начисляват, като последователно се прилага линейния метод. По групи активи се прилагат следните норми:

- сгради 4 %
- машини и оборудване 30 %
- автомобили (леки и товарни) 25 %
- съоръжения и транспортни средства 10 %
- други материални активи 15 %
- компютри 50 %

Активите се амортизират от началото на месеца, следващ месеца на придобиване, а за активите придобити по стопански начин - от месеца, когато активът е влязъл в експлоатация.

2.3.4. Последващи разходи за поддръжка и ремонт

Последващите разходи, свързани с ДМА се капитализират в стойността им само ако в резултат на това се увеличи бъдещата икономическа изгода, произтичаща от тях и ако разходите могат надеждно да бъдат оценени. Всички други разходи се признават като текущи и се включват в отчета за приходи и разходи през периода, в който са извършени.

2.4. Дълготрайни (нетекущи) нематериални активи

При **първоначалното признаване** на ДНМА в актива на счетоводния баланс се прилагат разпоредбите на СС 38 - Нематериални активи.

Преоценките се извършват при прилагането на препоръчителния подход за последващо оценяване на ДНМА.

Нематериалните активи се **амортизират** от началото на месеца, следващ месеца на тяхното придобиване. Прилага се линейният метод. Годишните амортизационни норми се определят съобразно срока на правното ограничени за ползване, но не по-високи от 25 %.

Възприетият стойностен праг на същественост при признаване на ДМА е 500 лв.

2.5. Лизингови договори

Предприятието класифицира даден лизингов договор като **финансов лизинг**, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество се прехвърлят. Даден лизингов договор се класифицира като **експлоатационен лизинг**, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество не се прехвърлят.

При финансовия лизинг предприятието в качеството си на **лизингополучател:**

- отчита като задължение определената в договора обща сума на наемните плащания;
- записва наетия актив по справедлива стойност или със стойността на минималните лизингови
- плащания, ако те са по-ниски;
- отчита като финансов разход за бъдещи периоди разликата между определената по предходната точка стойност на наетия актив и общата сума на договорените наемни плащания;
- признава като текущ финансов разход за периода част от финансовия разход за бъдещи периоди пропорционално на относителния дял на дължимите минимални лизингови плащания по договора за периода в общата сума на договорените наемни плащания;
- начислява амортизация на амортизируемите наети активи - в съответствие с възприетата амортизационна политика за подобни амортизируеми собствени активи;
- намалява задължението си с изплатените през срока на договора суми.

Експлоатационният лизинг е налице при всеки друг лизингов договор, при който не са налице изискванията за финансов лизинг.

По отношение на експлоатационния лизинг, в различни случаи, предприятието попада в качеството, както на наемодател, така и на наемател. Според СС-17 Лизинг при експлоатационния лизинг:

а) наемодателят:

- отчита предоставените активи в своя счетоводен баланс и им начислява амортизация (когато те са амортизируеми);
- отразява начислените в негова полза наемни вноски като постъпления от продажби в текущия период;
- начислените разходи за амортизации се отразяват за сметка на постъпленията от наема по съответния експлоатационен лизингов договор.

б) наемателят:

- отчита като разходи за външни услуги начислените наемни вноски;
- отчита чрез задбалансови сметки наетите активи по справедливата им цена.

2.6. Търговски вземания и вземания от други дебитори

Търговските вземания и вземанията от други дебитори са представени по себестойност, намалени със загуби от обезценка на база възстановима стойност.

Търговските вземания се обезценяват, когато е налице обективно доказателство, че предприятието няма да е в състояние да събере вземанията си, в съответствие с оригиналните условия по сделката. Сумата на обезценката се определя като разлика между балансовата стойност на вземането и настоящата стойност на бъдещите парични потоци.

2.7. Материални запаси

При първоначалното им признаване материалните запаси се оценяват по покупна (доставна) цена, а в случаите на собствено производство - по себестойност.

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от нетната реализуема стойност и цената на придобиване. Нетната реализуема стойност е очакваната продажна цена при нормално осъществяване на дейността, намалена с очакваните разходи за завършване и разходите по продажбата. При потреблението им материалните запаси се оценяват по следната стойност:

- основни и допълнителни материали - по среднопретеглена стойност;
- горива - по среднопретеглена стойност;
- резервни части - по среднопретеглена стойност;
- всички останали - по среднопретеглена стойност.

2.8. Обезценка на активи

Предприятието отчита своите активи по по-ниската от балансовата им стойност и тяхната възстановима стойност (ако балансовата стойност надвишава стойността, която може да бъде възстановена при използване на актива или при продажба). Когато балансовата стойност превишава възстановимата стойност, активът се обезценява и предприятието признава загуба от обезценка, която се отчита като текущ разход за дейността.

Обезценка на активите в предприятието се извършва веднъж в края на отчетния период.

При определяне на необходимостта от обезценка на даден актив дружеството прилага принципа за същественост.

Предприятието преценява към всяка дата на изготвяне на баланса дали съществуват индикации, че загуба от обезценка на актив (различен от репутация), призната в предходни години, може вече да не съществува или пък да е намаляла.

Възстановяването на загуба от обезценка на актив (различен от репутация) се отчита като текущ приход в отчета за приходи и разходи.

2.9. Парични средства и еквиваленти

За целите на изготвянето на отчета за паричния поток, паричните средства и паричните еквиваленти се състоят от парични средства в брой и по банкови сметки, както и други парични средства.

2.10. Операции с чуждестранна валута

Сделките в чуждестранна валута са преизчислени в левове по валутния курс на БНБ в деня на сделката. Паричните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранна валута към датата на баланса са преизчислени в левове по заключителния валутен курс на БНБ. Произтичащите от преоценката курсови разлики се признават в отчета за приходите и разходите като текущи приходи/разходи.

2.11. Задължения по получени заеми

Заемите се признават първоначално до размера на постъплението, без да се включват разходите по заема. В последствие всяка разлика между постъплението (без разхода по заема) и стойността на погасяване се признава като текущ финансов разход в отчета за приходите и разходите за периода на заемите.

2.12. Собствен капитал

Собственият капитал на дружеството обхваща основния капитал, капиталовите резерви и финансовите резултати.

Основният капитал се определя от номиналната стойност на издадените дялове. Регистрираният основен капитал възлиза на 50 лв., разпределен на 10 дяла по 5 лв./дял.

Капиталовите резерви включват резерви създадени съгласно нормативен акт или с решение на собствениците, съответстващо на учредителния акт, както и резерви от последващи оценки на активи.

Финансовите резултати се класифицират като печалби/загуби - текущи и от минали години.

2.13. Признаване и отчитане на приходите

Приходите се определят като брутни потоци от икономически изгоди водещи до нарастване на икономическата изгода през отчетния период под формата на придобиване на активи или намаляване на пасивите, което води до нарастване на собствения капитал, освен онова, което подлежи на разпределяне между собствениците на капитала, и преоценката, отразена в собствения капитал.

Приходите се признават при наличието на следните условия:

- предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката;
- сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат измерени;
- приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи (принцип на съпоставимост между приходите и разходите).

Приходите са обособени в две групи:

- **приходи от оперативна дейност** - включват приходите от продажби на продукция, извършени услуги, продажби на стоки, материали и дълготрайни активи, както и други, случайно възникнали в дейността на предприятието;
- **финансови приходи** - включват платими лихви по текущи банкови сметки, положителни разлики от операции с чуждестранна валута, както и приходи от операции с финансови активи и инструменти;

2.14. Признаване и отчитане на разходите

Разходите представляват намаляване на икономическата изгода през отчетния период под формата на извеждане или намаляване на активите, или увеличаване на пасивите, което води до намаляване на

собствения капитал, отделно от това, което подлежи на разпределяне между собствениците на капитала, и преоценката, отразена в собствения капитал.

При счетоводното отчитане на разходите се изхожда от принципа на текущото начисляване и принципа на съпоставимост между приходите и разходите.

Разходите се класифицират в две групи:

- **разходи по икономически елементи –** първоначално разходите се отчитат според тяхната икономическа същност, а след това се отнасят по функционално предназначение, съобразно с дейността за която се отнасят;
- **финансови разходи** - включват разходи за лихви по получени заеми, разходи от отрицателни преоценки на чуждестранна валута, разходи от операции с финансови активи и инструменти, както и други финансови разходи - банкови такси и комисионни;

2.15. Отчитане на счетоводни грешки и промени в счетоводната политика

При коригирането на счетоводни грешки, свързани с предходни периоди, се прилага препоръчителният подход съгласно СС-8. Коригирането на фундаментални грешки се извършва през текущия период чрез увеличаване или намаляване на салдото на неразпределената печалба (непокритата загуба) от минали години. Този подход се прилага ретроспективно, като сравнителната информация от предходните отчетни периоди се преизчислява, все едно грешката никога не е била допускана.

Предприятието променя счетоводната си политика, само когато това се изисква по закон, от счетоводни стандарти, или ако промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети. Не се третира като промяна на счетоводната политика:

- приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития или сделки;
- приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.

Промяната в счетоводната политика се прилага с обратна сила. Всяка корекция в следствие на промяната се отразява като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. Сравнителната информация се преизчислява. Разликата от преизчисляване на разходите за данъци в отчета за приходи и разходи за предходния период се посочва като корекция на неразпределената печалба (непокритата загуба). Промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила, когато корекцията на салдото на неразпределената печалба от минали години не може да бъде надеждно определена.

Февруари, 2019 г.

СЪСТАВИТЕЛ:_____

Борислав Боянов
Бенефико ЕООД

РЪКОВОДИТЕЛ:_____

Ирина Гълъбова